

tule kätte wima, hästi wäljakloppima ja tulutama, ette andes nattuke hea õlledega segama ja pu tuhha ehk soolwega pritsima. Siis tewad wähhem kahjo ja õllede pärrast, mis jure pandud, peawad lomad parrem katti nährima. Üks holakas perremees peab ikka katsuma ni palju heina järgi suiks hoida, et ta haigeks jäänud hobbusid, weisid ja lambaid senni kotto wõib sõta, kui nad terweks sanud.

Werre lüpsmisest.

Saggedast juhtub, et lehmad werd lüpswad ja piim seläbbi raisko lähhäs, mis mõni kord sest tulles, et lahjad lehmad wägga pikalt lüpsetakse ja lüpsades liig kõrwaste wennitakse, et penemad ja õrnemad werresoned nistade sees seläbbi wiggaseks sawad ning se hädda isseärranis sellepärrast kaua turib, et igga lüpsi ajal jälle ueste wennitud sawad. Misuggusi lehmi peab kolm kord päwas et tewadates ja fergelt ilma wennitamatta, wäljalüpsma.

On lehm täis rammus, siis tulles tem-

male selle wea jures aadrit lasta, et faela sonest paar naela werd wälja jookseb, küllab jääb siis järrele. Aadrilaskminne on selle haigusse jures, kui se mõistlikult sünnib, alati hea assi, ja aitab ennamiste ikka.

Weiste karna-tõwwest.

Sedda juhtub ni hästi wanna weistel, kui wassikatel, et neil ennamiste sandi sögi ja puhhastamisse pudusse läbbi karnad peale tulleswad, feige ennam pea ümber, mis tal-lokohhal „sõõtreiks“ nimmetakse. Selle hädda tohherdamisseks wõetakse 4 lodi weewlit ja 4 lodi salpeetrit, tõugatakse peneks ja tehakse pole naela linnaseemne õlliga salwiks. Sedda salwi määritakse karnaste kohtade peale ja lastakse kolm päwa peal olla; siis pestakse jälle puhtaks. Peaks pärrast pessemist mõnnes kohhas weel karna nähha olla, siis määritakse weel kord salwi peale ja pärrast on wist keif karn kadunud. Haiged lomad peawad seal jures rohkesti ja hästi sõdetud ja iggapä puhhastud, feige